

Vedno nova zapoved

Ob izdaji prve enciklike papeža Benedikta XVI. je prelat Opus Dei napisal sledeči članek, objavljen v časopisu »La Vanguardia«.

7. Apr. 2006

Msgr. Javier Echevarría

Deus caritas est, pravi latinski tekst svetega Janeza, ki ga je papež izbral za naslov svoje prve okrožnice. Bog je ljubezen, je zapisano v skoraj vseh prevodih tega stavka. Sta dobrota (*caridad*) in ljubezen (*amor*)

izenačeni? Delno sta, delno pa ne. Katekizem katoliške Cerkve nas spominja, da je krščanska ljubezen krepost, po kateri ljubimo Boga nad vsemi stvarmi in bližnjega kakor samega sebe zaradi ljubezni do Boga. V nadaljevanju trdi, da »krščanska ljubezen zagotavlja in očiščuje našo človeško sposobnost ljubiti.«

V človeku je potreba po tem, da ljubi in je ljubljen. Zvesta, vzajemna, nežna ljubezen je najgloblje hrepenenje srca. Vse naše bivanje je iskanje resnične ljubezni; je boj za premagovanje ovir, ki se pojavijo pred nami in v nas.

Jezus Kristus je polnost razodetja: v njem spoznavamo Boga; v njem v polnosti spoznamo človeka, kot nas uči Drugi vatikanski koncil in kot je papež Janez Pavel II. pogosto ponavljal. V Kristusu spoznamo našo poklicanost in našo veličino. Bistveni del tega spoznanja je spoznanje

krščanske ljubezni. To je ljubezen, ki jo Jezus Kristus povzdigne in očisti. Ker nam je Kristus s svojo Ljubeznijo prinesel *gaudium*, veselje in mir.

Pri besedi ljubezen je prišlo do neke vrste razvrednotenja. Morda jo uporabljamo preveč, pri čemer včasih mislimo na površna čustva ali celo, kot nakazuje papež, na izraze sebičnosti. S pojmom »krščanska ljubezen« (caridad) pa se je zgodilo ravno obratno, nekakšna pomenska omejitev: mogoče ga premalo uporabljamo, samo kadar mislimo na določene dejavnosti, ki jih izvajajo nekateri ob posebnih priložnostih. Dejansko pa se krščanska ljubezen ne izraža le v izjemnih slučajih, temveč je del krščanske identitete: »V tem bodo vsi prepoznali, da ste moji učenci, če se boste ljubili med seboj,« je rekel Gospod. Pogani so kristjane prepoznavali po tej značilnosti. »Poglejte, kako se ljubijo,« so vzklikali. Krščanska ljubezen

oblikuje moralno držo, ki se odraža v množici raznolikih dejanj. Krščanska ljubezen pomeni služiti, razumeti, tolažiti, poslušati, nasmehniti se, spremljati, posvariti, navdušiti, prositi za odpuščanje, dajati in prejemati. Krščanska ljubezen se razprostira kakor v koncentričnih krogih: iz medosebnih odnosov v celotno družbo.

Družina izvira iz ljubezni med zakoncema. Le-ta ustvari okolje, kjer se rojeva življenje, dom, ki z naklonjenostjo sprejme novo bitje, ozračje, primerno za osebno dozorevanje.

Krščanska ljubezen obogati delovno okolje. Opravljati poklic skladno z evangeljskim naukom pomeni delati iz ljubezni, iskati služenje, delati s srcem in z mislijo na druge.

Posvečevati delo pomeni spremeniti ga v izkazovanje ljubezni do Boga, v priložnost za razdajanje drugim, in

prepojiti delo s pravičnostjo in krščansko ljubeznijo.

Geografijo Cerkve krasijo ta gorišča svetlobe: tam, kjer se kristjani trudijo, da bi iz ljubezni v tihoti delali in služili. Dovolj nam je, če pomislimo na Afriko. To je celina, ki je najbolj potrebna solidarnosti nas vseh. Cerkev tam izraža ljubezen tudi kot ekleziastično dejanje in je bistveni del njenega poslanstva, kot pravi Benedikt XVI. Krščanska ljubezen spodbuja k velikodušnosti, da ne bi ostali brezbržni do potreb naših bližnjih. Sveti oče povzema proces širjenja krščanske ljubezni na ta način: »Ljubezen je božja, ker prihaja od Boga in nas združuje z Bogom. Preko tega poenotenja nas preoblikuje v Eno, ki premaga našo razdeljenost in nas spreminja v eno samo stvar, dokler ne bo na koncu Bog vse v vsem« (št. 18). Tukaj najdemo razlago za neminljivo mladost Cerkve.

V krščanski ljubezni je tudi izvir nove evangelizacije. Doseči, da bi mnogi ljudje izkusili kršansko ljubezen, da bi se njihov razum odprl luči vere s pomočjo jezika ljubezni, ki smo ga vsi sposobni razumeti, je bistvo oznanjevanja evangelija. Vera dejansko deluje preko ljubezni, kot pravi sv. Pavel.

Sveti Jožefmarija Escrivá je brez ovinkov trdil: »Glavni apostolat, ki ga moramo kristjani izvrševati v svetu in najboljše pričevanje vere je sodelovati, da bi v Cerkvi prevladal duh resnične krščanske ljubezni.«

Kristus je pri zadnji večerji kot »novo« označil zapoved krščanske ljubezni: »Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.« Nova je bila takrat in je tudi danes, dva tisoč let kasneje. Če pričnemo z branjem in premišljevanjem okrožnice z zdravo radovednostjo in se zavedamo, da se

bomo srečali z nečem novim, ter odpremo razum in srce, se bomo srečali z neminljivo novostjo tega čudovitega razodetja: Bog je ljubezen, ki obseva vse ljudi, vsakega človeka posebej. In izpolnile se bodo želje Benedikta XVI.: da bi ta okrožnica »razsvetlila in pomagala našemu krščanskemu življenju«.

La Vanguardia, 29. 1. 2006

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/vedno-nova-zapoved/](https://opusdei.org/sl-si/article/vedno-nova-zapoved/) (31.
Mar. 2026)